

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευὴν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης
ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,
Διατριβῶν ὁ στίχος λεπτά 25.
Εἰδοποιήσεις, καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπὴν.

Κίνησις ἰδεῶν.

Ἐάν δὲν ἤρχη εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν ἡ πείρα ἢ λαμβάνει πρὸ πολλοῦ καὶ καθ' ἑκάστην τῆς κακοδιοικήσεώς του, ἵνα τὸν ἰπείση ὅτι τὰ καθ' ἡμᾶς βαίνουνσιν ἀπὸ τὸ κακὸν εἰς τὸ χειρόν, δυστυχῶς δὲν ἔλλειψαν μέχρι τοῦδε ὅπ' αὐτοῦ καὶ ἐμφανέστερα ἀλλὰ περιστάτικα τοῦ πολιτικοῦ ἡμῶν βίου, ἵνα τῷ ἐμπούσῃ πλεον βαθέως τὴν πεποιθῆσιν ὅτι διὰ τῆς κακοδιοικήσεως ἀγεται εὐθὺ εἰς τὴν ἀποκτίνωσιν καὶ τὴν ὑποδούλωσιν. Καὶ πάντοτε μὲν πρὸ τῶν περιστάτικῶν τούτων ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς βαθέως συνεκινήθη, ἀλλ' αἱ τελευταῖαι ἀποκαλύψεις, ὅσον ἀφ' ἑρᾶ τὰς μελλούσας τύχας τῆς Ἀνατολῆς, εἰς ἀλγεινὰς ἐνεβάλον αὐτὸν σκέψεις καὶ ποτὲ ἴσως πλείοτερον δὲν ἀνησύχησε περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς χώρας ταύτης, ἢ ἐσυνείθησε νὰ θεωρῇ ὡς κίβωτόν κερὰν ἐγκλείουσιν τοὺς χρηστοτέρους τοῦ γένους ἡμῶν πόθους.

Ἐξοχρίστως παρατηροῦμεν ὅτι καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις τοῦ βασιλείου, ἐν αἷς συνήθως καὶ πολιτικὰ λεγόμενα πράγματα δὲν ἀπαρτίζουσι τὸ κύριον μέλημα τῶν ἰδιωτῶν, ἐπ' ἰσχυρῶν συζητοῦνται ταῦτα μετὰ θερμῆς ἀσυνήθους καὶ δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἕγγυς ἐστὶν ὁ καιρὸς καθ' ὃν καὶ αἱ ἐπαρχίαι θὰ ἐκφέρωσιν ἐκπεφρασμένην γνώμην περὶ τοῦ διέποντος τὴν χώραν συστήματος καὶ θὰ ζητήσωσιν τὴν ἐπικράτησίν τῆς.

Τὰ πάντα περὶ ἡμᾶς μαρτυροῦσιν ὅτι νέα ἐπίκειται κίνησις ἰδεῶν παρ' ἡμῖν καὶ ὅτι ἰδεαί τινες ποτισθεῖσαι διὰ πολλῶν πικριῶν ὠρήμασαν ἐν τῷ πνεύματι τοῦ λαοῦ καὶ ζητοῦσιν τὸν θεριστὴν. Ἑλληνικὸν δὲ λαὸν λέγοντες δὲν ἐννοοῦμεν τὸν συρφετὸν τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις χρησιμεύει συνήθως ὡς θερμομέτρον τῆς ζωικῆς δυνάμεως τοῦ ἔθνους, ἀλλὰ τὸν ἐργαζόμενον λαόν, τὸν φορολογούμενον, τὸν αἴροντα τὰ τῆς πολιτείας βάρη καὶ ἀγνοοῦντα τὰ ἐκ ταύτης ἀγαθὰ, καὶ λησμονημένον τελείως ὑπὸ τῶν διεπόντων τὰς τύχας τοῦ τόπου. Ἐξοχρίστως λοιπὸν παρατηροῦμεν ὅτι ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ὁ λαὸς οὗτος ἐξέρχεται μικρὸν μετὰ μικρὸν τῆς περὶ τὰ κοινὰ ἀπραγμοσύνης, συνεχέστερον δὲ ἤδη ἢ ἄλλοτε ποτὲ ἐγκύπτει εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ διέποντος αὐτὸν πολιτικοῦ συστήματος, ὅπερ εὐρίσκει πανταχόθεν ἐρειπωμένον καὶ διεφθαρμένον.

Τῆς τοιαύτης ἐξετάσεως τὰ περίσματα δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἰπῶμεν ποῖα εἰσὶ· διότι πᾶσα ἐξέλεγχξις τοῦ διέποντος ἡμᾶς συστήματος γεννομένη ἐν πνεύματι ἀγνῶ καὶ ἀπηλλαγμένῃ πάσης ὑστεροβουλίας, εἰς ἕνα ἀγει συμπεράσμα, ὅτι δηλ. τὸ σύστημα τοῦτο δὲν δύναται

νὰ ἐξακαλοῦνθῃ ὑριστάμενον παρ' ἡμῖν, λειτουργοῦ καὶ κρατυνόμενον, χωρὶς νὰ ἔχη ἄμεσον συνέπειαν τὴν ἐξαχρεῖωσιν τοῦ ἔθνικοῦ χαρακτήρος καὶ τὴν τελείαν ὑποδούλωσιν τοῦ ἔθνους, πρῶτον μὲν εἰς τὴν διαφθορὰν καὶ κατόπιν ὑπὸ τὴν ξενικὴν κατάκτησιν. Καὶ τοιαῦται μὲν ἰδεαί δεσπόζουσι πρὸ πολλοῦ βεβαίως τὸ πνεῦμα τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, οὐδὲ τὸ πρῶτον ἤδη ἐρχεται οὗτος εἰς ἐπίγνωσιν τῆς θέσεώς του, ἀλλὰ πρῶτον ἤδη σὺν τῇ ἐπιγνώσει ταύτῃ ἀναζητεῖ, ὡς εἰπεῖν, συστηματικώτερον τὰ μέσα δι' ὧν ὁ ἀποτρέψῃ ἀπ' αὐτοῦ τὸν ἐπικείμενον κατακλισμὸν, διότι ἡ σθάνθη πλέον τὸ ρεῦμα τούτου ἐξαγκούμενον καὶ τὸ ἔδαφος τῆς νομιμότητος ἐκλείπον τῶν ποδῶν του καὶ κατενόησεν ὅτι ἂν δὲν προσκολληθῇ εἰς ἰσχυρὰ ἐρείσματα θὰ παρασυρῆ εἰς τὴν ἄβυσσον.

Τῆς κινήσεως ταύτης τῶν ἰδεῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ πολλὰ ἐμφανῆ πρόκεινται σημεῖα, τυφλὸς δ' ὁ μὴ καθορᾶν αὐτὰ ἐναργῶς· ὁ «Φορολογούμενος» εἰς προσεχῆ αὐτοῦ φύλλα θὰ προσπαθήσῃ νὰ διατυπώσῃ τὴν κίνησιν ταύτην κατηγορηματικώτερον καὶ νὰ διερμηνεύσῃ τὸ ἐπὶ τοῦ προκειμένου φρόνημα τῶν συμπολιτῶν τοῦ μετα παρηρησίας. Σήμερον ἀφίνει τὴν θέσιν εἰς τὴν κατωτέρω δημοσιευομένην διατριβὴν τοῦ φίλου «Φιλαλήθους», ἣτις καὶ αὕτη ἐστὶν ἐν μαρτύριον τῆς κινήσεως παρ' ἡμῖν τῶν ἰδεῶν, καὶ μία ἔκφρασις τοῦ πεφωτισμένου δημοσίου φρονήματος, ὡς ἦτο καὶ ἡ ἄλλη ἐκείνη, τοῦ γνωστοῦ «Ἰδιοτρόπου» εἰς τὴν αὕτη ἀπαντᾷ.

Ἐν Πάτραις τὴν 6 Ὀκτωβρίου 1881.

Φίλε κ. Ἰδιότροπε,

Ἀνέγνω εἰς τὸν «Φορολογούμενον» τὸ λάδι τῆς μευροῦσις, ὅπερ συνίστας, ὡς σωτήριον εἰς τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος, καὶ ἐάν δὲν ἐθαύμασα τὴν σοφίαν τῆς συμβουλῆς σου ταύτης, ἐξεπίμῃσιν ἡμῶς τὴν φιλοπατρίαν σου, διότι ἐννοεῖς τὸ κρίσιμον τῶν περιστοιχιζουσῶν ἡμᾶς περιστάσεων καὶ μόνος ἐν μέσῳ βαθείας σιωπῆς καὶ τελείας ἀπαγορευσεως ἔχεις τὴν ἀκατάβλητον ἐπιμονὴν νὰ θέλῃς νὰ προηλακίσῃς τὴν μοχθηρίαν τοῦ ἐνεστώτος καὶ νὰ ὑπεθυμίσῃς εἰς τὸ φίλυπνον κοινὸν ὅτι ἔχει καθήκοντα καὶ χρέη νὰ ἐκτελέσῃ, ἐάν δὲν ἐννοῇ τὰ πράγματα αὐτοῦ νὰ περιστῶσιν εἰς τὸ ἀνοικονόμητον.

Ἀποδεχόμενος τὴν εὐγένειαν τῶν κινουμένων σε ἐλατηρίων, δὲν θεωρῶ τὰ παρὰ σοῦ προτεινόμενα φάρμακα συντελεστικά, οὐδὲ κατάλληλα ὅπως πολεμήσωσιν τὴν φοβερὰν νόσον, τὴν κατατρώγουσαν τὴν δυστυχῆ Πατρίδα· ζητῶ διὰ τοῦτο τὴν ἀδειαν παρὰ σοῦ νὰ ἐκφράσω δημοσίᾳ τὴν διαφωνίαν μου καὶ σὲ παρακαλῶ νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃς νὰ

καταδείξω γυμνὰ τὰ φθειρόντα τὴν κοινὴν μητέρα ἔλκη, καθὼς πέπεισμαι ὅτι μόνη ἡ ἀκριβὴς τούτων γνώσις θέλει καταστήσει πρόδηλον ὅποια καὶ ὅποσαι φροντίδες καὶ προσπάθειαι ἀπαιτοῦνται, ὅπως ἡ κατάστασις αὐτῆς βελτιωθῇ καὶ ἀναρρώσῃ.

Ἀπὸ πολλοῦ καιροῦ ἀκολουθοῦμεν τὸ ἄρμα πολιτικῆς φασύλης ἐν τῷ ἰσωτερικῷ, εὐτελοῦς, ἀγροτικῆς καὶ παρακόπου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καρποὶ τῆς ἐθελοδοουλείας ἡμῶν ταύτης πικροὶ εἶναι ἡ ἔθνικὴ ἡμῶν ταπεινώσις, καὶ ἡ τῶν προσδοκίων ἡμῶν καὶ πόθων περικοπὴ καὶ στραγγαλίσις, ἡ χρεωκοπία τοῦ κοινῆς ταμεῖου, ἡ περιφρόνησις τῶν κοινωνικῶν ἀναγκῶν μας· ἐφορολογήθημεν καὶ φορολογούμεθα μέχρι δέρματος, ἐταλαιπωρηθήμεν τῇ δε κακείσῃ ὡς ἐπίστρατοι, ἐγκαταλιπόντες τὰς ὑποθέσεις καὶ τὰ συμφέροντα ἡμῶν, ἐγχερώθημεν ὑπερβολόντως· δι' ὅλων δὲ τῶν θυσίων αὐτῶν καὶ μόχθων οὐτε τὴν ἔθνικὴν εὐκλειαν ἐπροβιάσαμεν, ἀλλ' οὐτε καὶ τὴν εὐνομίαν τῆς χώρας ἡμῶν ἐπ' ἐλάχιστον ὑπηρετήσαμεν· κυβερνώμεθα ἀπὸ πολλοῦ ἀπολυταρχικῶς, καὶ ὅταν ὑψώσωμεν φωνὴν γογγυσμοῦ καὶ ἀποδοκιμασίας, ἀκούομεν μυκτηρισμοὺς καὶ σαρδωνίον γέλωτα ἐπὶ ταῖς ἀναξιοπραθείαις ἡμῶν· πόθεν ἡ λυπηρὰ αὕτη κατάσταση τῶν πραγμάτων καὶ ἡ θρασυτῆς συνήθεια καὶ ἀφοβία τῶν παρτιζίων ταύτης;

Φίλε Ἰδιότροπε, τὸ ψάρι βρωμᾶ ἀπὸ τὸ κεφάλι· εἰς χώρας δὲ συνταγματικῶς κυβερνωμένας κεφάλι δὲν εἶναι ὁ βασιλεὺς, ἀλλ' ἡ ἔθνικὴ ἀντιπροσωπεῖα, ἐξ ἧς ἡ κυριαρχία ἀπορρέει.

Τὴν ἔθνικὴν κυριαρχίαν σύρει εἰς τὰ ἔλη καὶ τὸν βόρβορον ἡ Κουμουνδουρικὴ φατρία· κατέναντι τοῦ λυπηροῦ τούτου θεάματος ἴσταται ἑσταυρωμέναις χεραὶ ὁ κ. Τρικοῦπης, ἀπορῶν πᾶς ὁ λαὸς ὄνει καὶ δὲν ἀφηνιάζει μίαν ὥραν ταχύτερον νὰ κρημνίσῃ τὸν Κουμουνδούρον καὶ ἀνυψώσῃ τοῦτον εἰς τὴν κυβερνήσιν τοῦ τόπου· οὕτω πάντοτε χωρὶς τὸν ξενόδοχον συνειθίζουσι νὰ λογαριάζωσιν ἐν Ἀθῆναις.

Ὁ κ. Δεληγιάννης οἰκτεῖρει ἀμφοτέρους, διότι δὲν ἐννοεῖ ὅτι ἄλλος δύναται καλλίτερον τούτου νὰ κυβερνήσῃ τῆς Πατρίδος τὸ σκάφος· ὁ κ. Μεσσηνέλης μὴν εἰς τῷ κ. Τρικοῦπῃ καὶ δὲν ἐννοεῖ οὐδὲν ἄλλο νὰ ὑπηρετήσῃ πλὴν τῆς μήνιος αὐτοῦ προθυμότερον· ὁ Ἀριστείδης Οἰκονόμου τρίβει τὰς χεῖρας διὰ τὴν προεδρείαν τῆς Δημοκρατίας.

Τοιοῦτοτρόπως ἡ ἀκρόπολις, ἡ ὁποία ὄφειλε νὰ περικλείῃ καὶ προστατίζετο τὴν σωτηρίαν τῆς Πατρίδος, διατελεῖ ἀφρακτὸς καὶ κατερειπωμένη· διατὶ λοιπὸν νὰ μὴ θρασύνηται καὶ ἀσεβγαίνῃ ἡ Κουμουνδουρικὴ σπεῖρα σήμερον; ἀπὸ τὴν ἐν τῷ βουλευτηρίῳ ἀντιπολίτευσιν εἶναι παντελῶς ἥσυχος· ἀπὸ τὸν λαὸν δὲν ἔχει νὰ φοβῆται τίποτε, διότι γνωρίζει ὁ πονηρὸς κυβερνήτης ὅτι ὁ λαὸς, πολὺ φρονιμώτερος ἢ ὅσον τὸν φαντάζονται συνήθως, προτιμᾷ νὰ κοιμᾶται βραρούχειον, ὅταν δὲν ἔχη νὰ προσδοκᾷ τι βέλτιον.

Κυβερνώμεθα λοιπὸν σήμερον ἀπολυταρχικῶς καὶ μετ' οὐ πολὺ θὰ κυβερνηθῶμεν ἴσως Ἀύστριακῶς. Σὲ ἐνοχλεῖ τοῦτο καὶ ἐπιθυμῆς ν' ἀπο-

πρέψει τὸ δούλειον ἡμῶν ἀπὸ τῆς κεφαλῆς τῆς Πατρίδος;

Ἄκουσον, Ἰδιότοστε· μὴ ἔχῃς τὴν ἄτροπον ἀξίωσιν ὁ λαὸς νὰ διδῇ μαθήματα πολιτικῆς συνέσεως καὶ ἀεινότητος. Οἰκτερον μόνον τὸν τόπον, ὅπου οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες αὐτοῦ ἀναμένουσι νὰ διαθῶσι τὸν πατριωτικὸν καὶ τὴν πρὸς τὸ καθῆκον ἀφοσίωσιν ἀπὸ τοῦ χειρῶνακτας ἐν ἡ πολιτικῇ ἐπιστήμῃ ἢ το σ α γ κ α ρ ο σ ὦ ν η, δὲν εἰξέωρ τότε διατὶ ὁ ἔσχατος τῶν ὑποδηματοποιῶν ἦθελεν ὑποχωρῆσαι εἰς τὸν κ. Δεληγιάννην καὶ τὸν κ. Οἰκονόμου· καὶ ἐν τούτοις γνωρίζω πολλοὺς ὑποδηματοποιούς, ἔχοντας περισσοτέραν τούτων συνειδήσιν τοῦ πρὸς τὴν Πατρίδα καθήκοντος. Μ' ἔννοεῖς καὶ σ' ἔννοῶ· ὁ Σόλων εἶχε πλήρες δίκαιον ὅτε εἶπεν ὅτι ὁ ἐνδιχοστασίᾳ μετ' οὐδετέρου τασόμενος δὲν εἶναι πολίτης ἐντιμὸς ὁ λαὸς ἐγείρεται σπανίως, ἀλλ' ἡ θεραπεία, ἣν οὗτος ἐπαγγέλλεται κατὰ τὰς περιοδικὰς ἐξεγέρσεις του, κοστίζει πολὺ ἀκριβῶς· θέλει λοιπὸν γὰ σῴσης τὴν Πατρίδα, δὲν χρειάζεται αὐτὴ λαδὶ τῆς μουρούνας· λάβε μόνον τὴν καλωσύνην νὰ ὑπεθυμίζῃς καθεκάστην τὸν κ. Τρικούνην, ὅτι πρέπει νὰ παύσῃ περιμένων τὸν ἀπὸ μηχανῆς Θεὸν νὰ μᾶς σῴσῃ· ὀφείλει νὰ καταβῇ αὐτὸς παρακάτω, νὰ προσηκείωθῃ τ' ἀγαθὰ τοῦ τόπου στοιχεῖα, καὶ πορισθῇ ἐξ αὐτῶν ἐξ καρτεροῦς διὰ τὸ Ἰ π ο υ ρ γ ε ῖ ο ν σ υ ν τ ρ ο φ ο υ ς, ἐν πονηρίαις καὶ ἀθλιότησι μὴ δεδοκίμασμένους. Ἡ πείσαν τοὺς Δεληγιάννην, Μεσσινῆν καὶ Οἰκονόμου καὶ πάντας τοὺς ἐλευθέρους σκοπευτὰς νὰ λάβωσι μίαν θέσιν ἐν τῇ πράξει, ἣ πείσαν τὸν λαὸν νὰ ῥίψῃ τὸσαις πλακταῖς ἐναντίον των, ὅσους ψήφους τοῖς ἔριψεν ἄλλοτε. Ἀμα δὲ καταστήσῃς ἐμνοουσαν καὶ βίωσαν τὴν ἀντιπολιτευσιν, ὁ ἦδη κοιμώμενος λαὸς θὰ ἐξυπνήσῃ, οἱ δὲ διαφθείροντες γινὼν τὰ πράγματα τοῦ λαοῦ θὰ ἀνδραγαθήσῃ παρασάγγα· μισθὰν τῆς αὐτοῦ κεφαλῆς, ὅτι τῆς ἀνάγκης, ἢ ἡ αὐθεντικῇ ἀντιπολιτευσίᾳ δὲν ἐννοήσῃ, καὶ δὲν ἀποθυματοποιηθῇ γὰ ἐκτελέσῃ τὸ χρέος τῆς, μὴ ἐπρώτα πλέον διατὶ κατέλαβε τὸν λαὸν ἀκρίβεια καὶ ἀπαγοίτευσις, ὁ λαὸς χαιρεκακῶν θὰ κοιμάται, μέχρις οὐ ποιήσῃ ὁ Ζεὺς αἴθερον καὶ διαλυθῇ ὁ διασκοτίζων τὰς φρένας τῆς ἀντιπολιτεύσεως Ἰόφος. Χαῖρε!

Ὁ Συμπολίτης Σου
Φιλαλήθης.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ὁ Βασιλεὺς ἡμῶν ἐξακολουθεῖ τὴν περιοδικῶν του ἐν ταῖς νέαις ἐπαρχίαις, ἐπανέρχεται δὲ εἰς τὴν Πρωτεύουσάν περὶ τὰς ἀρχὰς τῆς προσεχοῦς ἐβδομάδος μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Α. Κουμουνδούρου.

Καθ' ἃ γράφουσιν ἐξ Ἀθηνῶν πολλοὶ κυκλοφοροῦσι φήμαι περὶ τῆς τύχης τῆς Βουλῆς, ἣ πιθανότερα δὲ ἐξ αὐτῶν λογίζεται ὅτι ἡ Βουλὴ συγκαλεῖται πρὸ τῆς 1 Νοεμβρίου, ὅπως τὴν ἡμερᾶν αὐτὴν ἀναβλήθῃ ἐπιτεσσαράκοντα ἡμέρας, διαλυθῇ δὲ τὴν 15 Δεκεμβρίου καὶ ἐνεργήσῃ γενικαὶ ἐκλογαὶ καθ' ἅπαν τὸ Κράτος, συνέλθῃ δὲ οὕτω ἡ νέα Βουλὴ, τὸν Μάρτιον τοῦ ἐπιόντος ἔτους.

Ἀνεκρινώθη καὶ ἐνταῦθα ἡ ὑπουργικὴ διαταγὴ δι' ἣς ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐστίας τῶν ἐπιτορῶν ἀδεία ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅπως κληθῶσιν καὶ αὖθις εἰς τὰς τάξεις τοῦ στότου, ἐάν παραστῇ ἀνάγκη, οἱ κατεταγμένοι ὡς ἐπίστραται, ὑπηρετήσαντες δὲ πλέον τῶν ἐξ μῆνῶν μέχρι τῆς 30 Σεπτεμβρίου ε. ε. συμπεριλαμβανόμενης. Διὰ τῆς αὐτῆς διαταγῆς διατάσσεται ἡ ἐξακαλοῦθις τῆς κατατάξεως καὶ καταζητήσεως τῶν μῆπω προσελθόντων ἐπιστράτων.

Ἐθαρσύνθη καὶ ἡμεῖς γράφοντες καὶ οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ἀναγινώσκοντες περὶ τῆς ἐντελευθέρου εἰς Ἀχαΐαν ἀγοῦσης ἐπαρχιακῆς ὁδοῦ, ἣτις προῦρισται καὶ κατὰ τὸ ἔτος τοῦτο νὰ κινήσῃ τὸν οἶκτον τῶν διατρεχόντων αὐτὴν. Κατὰ

τὸ παρελθὸν ἔτος ἡ ὁδὸς αὕτη κατασκευαζομένη ἐγένετο τὸ ἀντικείμενον πολλῶν συζητήσεων, ἐφέτος δ' ἐπισκευαζομένη, τὸ αὐτὸ κινεῖ ἐνδιαφέρον, ἐν αὐτῇ δὲ ὡς φαίνεται, θ' ἀναλιχθῶσι νέαι ἀθλιότητες τοῦ παρ' ἡμῖν παραδεδεγμένου συστήματος τῆς ὁδοποιίας συνεχίζουσαι τὰς περιουσίας. Ἐνθυμούνται οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν ὅτι ὁπότεν ἐπελήθησαν τῆς στρώσεως τῆς ὁδοῦ ταύτης πρὸ τινῶν μῆνῶν, αὕτη κατηγγέλη δημοσίᾳ ὡς ἀτελεστάτη καὶ ὡς ὄνειδος τῆς τέχνης. Μ' ὄλον ὅτι δὲ ἐπανειλημμένως ἀνηνέχθησαν τῷ ὑπουργεῖῳ παρὰ τῶν ἀρχῶν καὶ τοῦ ἐγγυηρίου τύπου αἱ καταγγελίαι ἐκεῖναι, τὸ ὑπουργεῖον, πειθόμενον τοῖς ῥήμασι τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ, ἤγαγε τὸ ἔργον εἰς πέρας δι' ἡμερομισθίων καὶ ἐδαπάνησεν εἰς μάτην δεκάδας τινὰς χιλιάδων δραχμῶν. Μετὰ κύπτης πάντες ἐβλεπον τὴν ἀπόνοιαν τῶν δημοσίων χρημάτων δαπανωμένων ἀφειδῶς εἰς ἔργα ἀξιοδάκρυτα καὶ μόνον ὁ κ. Νομομηχανικὸς ἐπέμενε ἀποθουμάζων τὰ ἔργα του αἴτινα καὶ αὐτοὶ οἱ χωρικοὶ ἐχλευάζον. Ἐπὶ ἐδάφους λυπαροῦ καὶ σπογκώδους ἠντήγοντο παράλληλοι δύο χάνδακες καὶ τὸ μεταξὺ διάστημα ἐπεστρώνετο διὰ χαλικίων τῆς θαλάσσης ἀνομοίων, μεμιγμένων δὲ μετ' ἄμμου καὶ φυκῶν καὶ ἀποτελούντων εἶδος σαβοῦρας πολυσυνθέντου, καὶ τοῦτο ἐλέγετο ὁδοποιεῖα καὶ δι' αὐτὴν ἐδαπανῶντο ἀφειδῶς τὰ δημοσία χρήματα καὶ διεξήγετο ἡ ἐργασία δι' ἡμερομισθίων κτλ. Ὡς ἦτο ἐπόμενον, αἱ ἀρεταὶ τῆς ὁδοῦ ταύτης δὲν ἐβράδυναν νὰ ἐκδηλωθῶσιν, ὡς εἶπεν, πανηγυρικῶς ἀμέσως μετὰ τὰς πρώτας βροχὰς τοῦ φθινοπώρου ἡ ὁδὸς κατέστη ἐντελῶς ἀδιάβατος, διότι τὰ νερὰ κατέχωσαν τοὺς χάνδακας, παρέσυραν τὴν σαβοῦραν, ἀπεκάλυψαν ἀνώμαλον ἔδαφος, ὅπερ μετὰ μικρὸν μετέβαλον εἰς παχύτατον βόρβορον, δι' οὐ οὐδὲ βούβαλος δύναται νὰ διέλθῃ ἀκινδύνως. Βίς τούτων δὲ οὐκ ἀντιτελεῖται κατασκευαζομένη ἡ ὁδοποιεῖα καὶ παύεται ἀνεπιτυχῶς ἡ ἐργασία ἐστὶ τελειῶς διακεκομμένη. Πρὶν λοιπὸν παρέλθῃ ἔτος ἀπὸ τῆς στρώσεως τῆς ὁδοῦ ταύτης καὶ πρὶν ἡ δοθῇ εἰς τὴν χρῆσιν τοῦ κοινού, ἐγένετο ἀνάγκη νὰ ἀρχίσῃ ἡ ἐπισκευὴ τῆς, γενομένη ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τοῦ τμήματος τῶν δημοσίων ἔργων, ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τοῦ κ. Νομάρχου, ἀμέσως διὰ τοῦ κ. Νομομηχανικοῦ καὶ αὖθις δὲ δι' ἡμερομισθίων. Ἀλλὰ δυστυχῶς ὁ κ. Νομομηχανικὸς διὰ νὰ ἦναι, φαίνεται, συνεπής εἰς τὸ σύστημα θ' ἅπαξ παρεδέξατο κατὰ τὴν στρώσιν τῆς ὁδοῦ ταύτης, ἐπελήθη καὶ τῆς ἐπισκευῆς καθ' ὅσον τρόπον ἐξετέλεσε καὶ τὴν ἀρχικὴν στρώσιν· καὶ πάλιν δηλαδὴ γίνεται χρεὴς τῆς σαβοῦρας, ἄνευ κοιτοστρώσεως τινος κτλ. οὕτω δὲ καὶ ὁ κοινότερος νοῦς διαβλέπει ὅτι καὶ πάλιν θὰ ἐχομεν τὰ αὐτὰ καὶ ἴσως χειρόνα, διὰ τὴν συσώρρυσιν πλειοτέρας ἀκαταλλήλου ὕλης. Προῦρισται λοιπὸν ὅπως ἡ ὁδὸς αὕτη, τὸσον χρήσιμος εἰς τὸν κινούμενον πληθυσμὸν δύο ἐπαρχιῶν, ἀποβῇ δικαίως στάδιον εὐδῶ τῆς μηχανικῆς ἀβελτηρίας καὶ καταδόθρα τῶν δημοσίων χρημάτων ἀχόρτατος. Ὁ κ. Νομάρχης σπουδαίαν ἀναλαμβάνει εἰς ἑαυτὸν εὐλόγησιν μὴ διαβιβάζων μετ' ἐντόνων παρατάσεως εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου παρατηρήσεις του, αἵτινες ἐσμὲν βέβαιον ὅτι εἰσὶ κατὰ πάντα ὅμοιαι πρὸς τὰς τοῦ κοινού, ὅπερ οὐδὲ τὴν δύναμιν ἔχει πλέον νὰ οἰκτερῇ παρομοίας ἀθλιότητος.

Τοῦ λόγου γενομένου περὶ δημοσίων ἔργων καὶ ὁδοποιίας προκύπτει εἰς μέσον ἡ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Συχνῶν ἱστορικῆ γέφυρα ἣτις κινεῖ τὸν ἠαυμασμὸν τῶν θεωμένων αὐτῆν. Ὁ κ. Νομομηχανικὸς ὅστις ἔστησεν ἐκεῖ τὸ μετέωρον ἐκείνο κατασκευάσμα παρακαλεῖται νὰ τὸ χρησιμοποίησιν πλέον ὅπως δύναται, νὰ λύσῃ δὲ καὶ τὸ ζήτημα πῶς θὰ φθάσῃ ἡ ὁδὸς τὴν ἐνέριον ἐκείνην γέφυραν.

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ὁ διορισθεὶς Δ', δημοτικὸς ἀστυνόμος τοῦ δήμου ἡμῶν κ. Γ. Βλαχοπαπαδόπουλος ἐρκισθεὶς ἀνάλαβε τὰ ἑαυτοῦ καθήκοντα. Βίς τὸν κ. Βλαχοπαπαδόπουλον, ὡς λέγεται, ἐχορηγήθη πλήρης, ἐλευθε-

ρία ἐνέργειας καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ πράγματα καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰ πρόσωπα, ἐκ μέρους τῆς δημοτ. ἀρχῆς. οὕτω ἐνθ' ἀφ' ἐνός ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ δὲν θέλει παρακωλύεσθαι ὑπὸ τῶν συνήθων τῆς δημοτικῆς ἀστυνομίας ἐμποδίων, ἀφ' ἐτέρου ἡ εὐθύνη του καθίσταται μείζων. Ὁ κ. Βλαχοπαπαδόπουλος μὴ ἀνήκων εὐτυχῶς εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων οἵτινες ἐπιδιώκουσι παρομοίας θέσεις χάριν τῆς γλίσχρου ἀμοιβῆς, ἡ τῶν παρανόμων ὀφελιμάτων τῶν παρομαρτούντων αὐταῖς, ἀλλ' εἰς τὴν τάξιν ἐκείνων οἵτινες διὰ τῆς ἀρχῆς θέλουσι νὰ ἐξυπερετήσωσι τὸν τόπον καὶ νὰ χρησιμοποίησωσιν ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς καλὰς ιδιότητάς των, πεποίθαμεν ὅτι θὰ γείνη χρήσιμος τῇ πόλει καὶ θὰ ἐξυπερετήσῃ αὐτὴν εἰς ὅτι ἔχει αὕτη πολυτιμώτερον. Ὡς δὲ καὶ ἄλλοτε ἔσχομεν ἀφορμὴν νὰ εἰπώμεν, ἡ Ἀστυνομία καλῶς λειτουργοῦσα δύναται ν' ἀποβῇ ἀληθῆς πρόνοια διὰ τὸν τόπον καὶ τοιαύτην πρόνοιαν ἡ ἡμετέρα πόλις πρὸ πολλοῦ ζητεῖ εὐχόμεθα ὅθεν τῷ κ. Βλαχοπαπαδόπουλῳ ἐπιτυχίαν.

Τὴν νέαν ἡμῶν ἀστυνομίαν θέλομεν διαφωτίζει περὶ τῶν μᾶλλον ἐπείγουσῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως καὶ διευκολύνει αὐτὴν εἰς τὴν ἐπιτέλεισιν τῶν καθήκόντων τῆς, ἐλπίζομεν δὲ ὅτι ὁ Διευθυντῆς αὐτῆς καλῶς γνωρίζων ὅτι ὑπὲρ πάντα ἄλλον ἐπιθυμοῦμεν τὴν ἐπιτυχίαν του, θέλει προσέχει τὸν νοῦν εἰς τὰς ἐκάστοτε παρατηρήσεις ἡμῶν, ὑπαγορευόμενας ἐκ τοῦ συμφέροντος τοῦ τόπου καὶ αὐτοῦ τοῦ ἴδιου.

Ἐκ τῶν πρώτων ἔργων εἰς ἃ ὀφείλει ἡ νέα ἡμῶν ἀστυνομία ν' ἀσχοληθῇ μετὰ δραστηριότητος καὶ συντόνου προσοχῆς ἐστὶν ὁ κανονισμὸς τῶν μέτρων καὶ σταθμῶν, ἔργον ὅπερ δυστυχῶς οὐδέμία ποτὲ ἀστυνομία παρ' ἡμῖν ἐθεώρησεν ἀξίον τῆς μερίμνης τῆς καὶ διὰ τοῦτο ἡ περὶ τὴν ζύγισιν καὶ μέτρησιν δοσιότητος ἦθη ἐνταῦθα εἰς βαρῆς συνέστασις καὶ ὑπ' αὐτὸν τελεῖται ἀτιμωρητῆ πρό χρόνον παρ' ἡμῖν ἡ εὐχρέστη. Τὰ πάντα παρ' ἡμῖν πωλοῦνται διὰ μέτρων καὶ σταθμῶν ἐλλιπεστάτων, καὶ εἰς βαθμὸν οὐχὶ ἀνεκτὸν διὰ τὸ μέγεθος τῆς ἀπάτης· εἰς εἶδη δὲ τινα ἰδίως οἶον τὸν οἶνον, τὸ ἔλαιον, τοὺς ἰχθεῖς κτλ. ἡ περὶ τὴν ζύγισιν καὶ μέτρησιν δοσιότητος εἶναι ἀπίστευτος. Εἶναι βεβαιωμένον π. χ. ὅτι ἐν Πάτραις ὁ οἶνος πωλούμενος λιχνικῶς, πωλεῖται εἰς διπλάσιον πρὸς τὸν πραγματικὸν οἱ πωλεῖται δηλονότι δις πωλοῦσι τὸν οἶνον των, μεταχειριζόμενοι μέτρα ἐλειπῆ καὶ ποιούμενοι χρῆσιν ταχυλοδακτυλογιῶν πονηροτάτων. Ἐκαστος ποιεῖται χρῆσιν οἶων θέλει μέτρων καὶ σταθμῶν, ἐν τῇ ἀγορᾷ δὲ εἶναι ἀκόμη ἐν χρῆσει στατήρ ὅστις πρὸ καιροῦ ἔπροσε νὰ ἦν ἐθετιμῆσεν εἰς τὰ ἀρχαιολογικὰ μουσεῖα. Παρομοία κατάστασις διαφθερίζει τὸ ἦθος τῶν πολιτῶν καὶ ζημιοὶ σπουδαίως πάντας μὲν, ἰδίᾳ δὲ μὲν τὴν ἀπορωτέραν τάξιν τῶν πολιτῶν, ἣτις ἠνάγκασμένη νὰ προμηθεύεται τὰ χρεῖά της τοῦ βίου τμηματικῶς καὶ καθ' ὅσον ἔχει ἀνάγκην αὐτῶν, ὑπόκειται εἰς διηνεκῆ ληστείαν καὶ ἀδικεῖται πρωτίστως ἐκ τῆς τῶν ἀρχῶν ἀβελτηρίας, αἵτινες ἀνεχόμενοι τὸ κακὸν καὶ τὸ ἐνισχύουσι μάλιστα διὰ τῆς ἀδιαφορίας των. Βίς τοιαύτην κατάστασιν θεὸν νὰ τεθῆ τέρμα ὅσον τάχιστα, διότι πλὴν τοῦ ζημιώδους αὐτῆς, ἐκτῆς καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τῶν τοπικῶν ἀρχῶν, αἵτινες ἀνεχόμενοι αὐτὴν λογίζονται συνένοχοι εἰς τὴν γενικὴν ἐκείνην ληστείαν, καὶ πολλὰκις ἀποδίδονται αὐταῖς ὑπὸ τοῦ κοινού ὠρισμένοι ἀτιμωρικαὶ συνενοήσεις καὶ εὐλόγως φρονούμεν, διότι οὐδεὶς δύναται νὰ ἐννοήσῃ ἄνευ συμφέροντος τοιαύτην ἐνοχλήν ἐκ μέρους τῶν ἐπιτετραμμένων τὰ τῆς ἀγορανομίας. Ἀλλ' ἡ ἀστυνομία ἡμῶν ἐπιλαμβανομένη τοῦ ἔργου τούτου δὲν πρέπει ν' ἀκολουθήσῃ τοὺς κοινούς τύπους, ὧν πολλὰκις ἐγένετο ἐνταῦθα χρῆσις ἄνευ ἀποτελέσματος, οὐδὲ νὰ δεῖξῃ μόνον ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν πυρετώδη πλὴν παροδικὴν ἐκείνην ἐνέργειαν ἢ τὰ ἀποτελέσματα διαρκοῦσι μίαν μόνην ἐβδομάδα. Κατὰ τῆς βδελυρᾶς ταύτης καταστάσεως προέπει νὰ ἐφαρμοσθῶσι μέτρα σωστικὰ καὶ

αποτελεσματικά και να επιδιωχθῆ ἡ ἀρσὶς τοῦ κακοῦ μετὰ νοημοσύνης καὶ ἐπιμονῆς μέχρι πείσματος. Ἐν πρώτοις δέον νὰ παραβληθῶσι πάντα τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ τῆς ἀγορᾶς, τῶν ἐργαστηρίων καὶ λοιπῶν καταστημάτων πρὸς τὰ ἐπίσημα καὶ νὰ σημειθῶσι καταλλήλως, νὰ ὀρισθῆ δὲ τὸ εἶδος τοῦ στατήρος οὕτινος οἱ πωληταὶ παντός γένους δέον νὰ ποιῶνται χρῆσιν ἀνευ ἐξαιρέσεως. Ἀλλὰ τούτο βεβαίως μόνον δὲν ἀρκεῖ πρὸς καταστολὴν τῆς περὶ τὴν μέτρησιν καὶ ζύγισιν ἀπάτης, ἀλλ' ἀπαιτεῖται συνάμα διηλεκτικὴ ἐπίβλεψις ἵνα ποιῶνται οἱ πωληταὶ χρῆσιν τῶν ἐγκυκλιμένων μόνον μέτρων καὶ σταθμῶν καὶ πρὸ παντός ἵνα ποιῶνται τούτων χρῆσιν ἄδολον καὶ ἀνόθευτον. Τοῦτο δὲ ἐπιτευχθήσεται μόνον ἐὰν ἡ ἀστυνομία δι' ἐργάων τιμῶν καὶ νοημόνων ὑποβάλλῃ τακτικῶς εἰς ἐλεγχόν τὸ βίραος ἢ τὸ μέτρον τῶν πωρουμένων πραγμάτων ἀνευ προειδοποιήσεως τινός δι' ἀνθρώπων δὲ τῆς ἐμπιστοσύνης αὐτῆς νὰ δοκιμάζῃ ἐκάστοτε τὴν περὶ τὰ μέτρα καὶ σταθμὰ πίστιν τῶν πωλητῶν, ἐμποιοῦσα οὕτω πανταχοῦ τὴν ὑπόνοιαν ὅτι ἐνεδρεῖται πάντοτε ἀγορπνος ἢ ἀστυνομικὴ πρόνοια. Τούτου γενομένου νὰ ζητῆ τὴν τιμωρίαν τῶν παραβατῶν καὶ νὰ τιμωρῆ αὐτοὺς παραδειγματικῶς, νὰ μὴ ἀρκεῖται δὲ εἰς τὴν τοῦ νόμου τιμωρίαν μόνον, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐκδίδῃ τακτικῶς εβδομαδιαίον δελτίον ἐνέχον τὰ ὀνόματα καὶ τὸ ἐπάγγελμα καὶ τὴν θέσιν τοῦ ἐργαστηρίου τῶν φωρουμένων παραβατῶν, καθιστάσα οὕτω αὐτοὺς δυσπίστους καὶ πρὸς τὸ κοινόν. Ἐπὶ ὁμοίαν δημοσίευσιν τοῦ δελτίου τούτου ἀναδέχεται ὁ Φορολογούμενος. Τὴν ἀστυνομίαν μόνον ἐὰν παράσχῃ εἰς τὸν τόπον κηδεῖα ἀστυνομία θέλει ἐπισύρει εἰς ἑαυτὴν τοὺς ἐπαίνους πάντων καὶ θὰ δείξῃ ὅτι δὲν ὑφίσταται εἰς μάτην. Εἶναι ὅμως ἐπ' ἀνάγκης διὰ τὴν ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἐπιτυχίαν τῆς ἀστυνομίας νὰ συντρέξωσι τὸ ἔργον τῆς καὶ οἱ ἰδιῶται οὐδεὶς πρέπει νὰ ἀκνῆ εἰς τὴν ἐξέλεγκσιν τοῦ βίραος ἢ τοῦ μέτρον τῶν παρ' αὐτοῦ ἀγοραζομένων, ἢ ἢ δὲ περιπτώσει ἤθελον ἀνακαλύψῃ ὅτι κατεδολεύθησάν αὐτόν, νὰ μὴ βρυυθῆ νὰ διαβιβάσῃ τὸ γεγονός πρὸς τὴν ἀστυνομίαν καὶ νὰ παράσχῃ αὐτῇ τὰς δεούσας ἀποδείξεις τῆς ἀπάτης ἢ ἐγένετο θύμα. Οὕτω δὲ μόνον διὰ τῆς συνεργασίας τῶν ἀρχῶν καὶ τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῆς ἀποτελεσματικῆς ἐπαγούρησέως καὶ τιμωρίας θὰ δυνήθωμεν νὰ πατάξωμεν κακὸν ὅπερ ἐν μέσῳ ἡμῶν ἔλαβε φοβεράς διαστάσεις, ἀπέβη σύστημα τῆς ἀγορᾶς ἐν γένει καὶ ἐξαχαιοὶ ὀσημέραι πλείοτερον τὸ ἦθος τοῦ τόπου.

— Τῇ ἐπιστάσει φιλοτιμοῦ ἐφορείας ἐξ ἡμετέρων συμπολιτῶν ἤρξαντο ἀπὸ τῆς πρώτης ἰσταμένου μηνὸς τὰ ἑσπερινὰ μαθήματα ἐν τῇ ἐνταύθα σχολῇ τῶν ἀπόρων παιδῶν, ὁ ἀρχαῖος δὲ καὶ πειραμαμένος διδάσκαλος κ. Ἀντ. Θηβαῖος ἀνέλαβεν ἐν αὐτῇ τὴν διδασκαλίαν. Καλλίστον ἔργον ἤθελον πράττει οἱ κύριοι νεαρῶν ὑπηρετῶν ἀν' ἐπεμπον αὐτοὺς εἰς τὸ σχολεῖον τοῦτο καὶ ἐὰν ἡ ἀστυνομία ἐξῆνάγκασε κατὰ τινὰ τρόπον τινὰς τῶν ἀγιοπαίδων νὰ φοιτῶσιν εἰς αὐτό. Εἰς ἄλλας τῆς Ἑλλάδος πόλεις δι' ὀλίγης ἐπιμελείας τῶν ἐντεταλμένων τὰ τῶν παρομοίων σχολῶν καὶ τῇ βοήθειᾳ τῶν ἀρχῶν, αὐταὶ ἐγένοντο κατὰστήματα χρησιμώτατα καὶ σπουδαίας προσήνεγκον ὑπηρεσίαν εἰς τε τοὺς ἐγκαταλειμμένους παῖδας καὶ εἰς τὸν τόπον.

— Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἡμετέρα Δημοτικὴ ἀρχὴ, ἤδη ὅποταν ἤγαγεν εἰς πέρας πολλὰ ἀξιόλογα ἔργα ἀναγομένα εἰς τὸν καλλωπισμὸν τῆς πόλεως, θὰ ἐπιληφθῆ ἐνδὸς τῶν χρησιμωτάτων ὅπερ περὶ πολλοῦ ἀναμένει τὴν πρόνοιάν τῆς καὶ ὅπερ ἔδει νὰ προηγήθῃ πολλῶν ἄλλων ἡσσονες χρησιμότητος. Ἐννοοῦμεν τὸν κανονισμὸν τῆς διὰ τῆς ὁδοῦ ἀ' Ἀνεξαρτησίας, ἀναβάσεως εἰς τὴν ἄνω πόλιν, ἣτις μένει οἷα ἐστὶν πρὸς μεγίστην ἀσχημίαν τοῦ καλλίστου μέρους ἐκείνου. Τὸ ἔργον τοῦτο ἐκτὸς τῆς χρησιμότητός του, ἣτις ἀνάγεται εἰς τὴν ἀνετον συγκοινωνίαν τῆς κάτω καὶ ἄνω

πόλεως, ὑπαγορεύεται ἀκόμη καὶ ὑπὸ τῆς κοινωτέρας κλιμαθισίας καὶ φιλοκαλίας, διότι ὁποία τις ἐστὶν ἡ ἀνάβασις αὕτη παρουσιάζει οἰκτρὰν ὄψιν προσήκουσαν μᾶλλον χωρίῳ ἢ πόλει ὡς ἡ ἡμετέρα. Ὁ θέλων νὰ ἴδῃ πόσον ἡ ἀνωφέρεια ἐκείνη παραδίδει τὴν ἀρμονίαν τῆς πόλεως, ἄς ἀτενίσῃ αὐτὴν ἐκ τῆς κεντρικῆς πλατείας α' Γεωργίου καὶ θὰ πεισθῆ ὅτι ὑφίσταται εἰς τὴν ἐνεστώσαν κατάστασιν μόνον ἵνα ἀσχημίζῃ. Ὁ ἀνθρωπινότερος κανονισμὸς τῆς ἀναβάσεως ταύτης ἀπὸ τῆς ὁδοῦ ὅλας τὰς κατὰ καιροὺς δημοτ. ἀρχὰς ἀλληλοδιαδόχως καὶ ἐκάστη ἐξ αὐτῶν ἐπεχειρήσῃ τι ἐπ' αὐτῆς κατὰ λόγον τῶν μέσων καὶ τῆς κλιμαθισίας τῆς, ὅπερ μαρτυρεῖ περὶ τῆς χρησιμότητος τοῦ ἔργου ἔλπίζομεν ἐν τούτοις ὅτι εἰς τὴν ἐνεστώσαν ἐπιφυλάσσεται ἡ τελειοποίησις αὐτοῦ καὶ ἡ καταρτίθωσις του εἰς τὰ ἄλλα χρήσιμα καὶ κάλλιστα ἔργα παρ' ἡμῖν, ἅτινα ὀφείλονται εἰς τὴν ἐπιμέλειαν καὶ φιλοκαλίαν τῆς.

— Ἡ καλλίστη συνάδελφος τῆς Ζακύνθου α' Ἐλπίς εἰς τὸ τελευταῖον αὐτῆς φύλλον ἀναγράφει τὴν εἰδήσιν ὅτι χωρικός τις κάτοικος τῆς νήσου ἐκείνης κατεδικάσθη εἰς δύο ἐτῶν φυλάκισιν, διότι κατέστρεψε δρόμον τινὰ τῆς ἐξοχῆς, ἀναγγέλουσα δὲ τοῦτο ἡ συνάδελφος ἀπευθύνει πολυτίμους συμβουλὰς περὶ σεβασμοῦ τῶν δημοσίων ὁδῶν πρὸς τοὺς χωρικοὺς κτλ. Τοῦτο ἐπενθύμισεν ἡμῖν τὴν ἐγκατάλειψιν εἰς τὴν διατελοῦσιν οἱ ἡμέτεροι δρόμοι δι' οὓς δαπανῶμεν τόσα παρ' ἡμῖν αἱ δημοσίαι ἢ αἱ δημοτικαὶ ἔδοι καταστρέφονται καθ' ἐκάστην ἀτιμωρητὴ καὶ διὰ τοῦτο θεωροῦνται πλέον παρ' ὅλων πράγματα ἐγκαταλελειμμένα καὶ ἀδέσποτα, οὐδένα ἔχοντα τὸν προστατεύοντα. Δυστυχῶς παρομοίαν ἰδέαν περὶ ὁδῶν φαίνεται, ὅτι ἔχουσι παρ' ἡμῖν οὐ μόνον οἱ καταστροφῆς αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ ἀρχαί, διότι οὐδέποτε ἴδαμεν αὐτὰς συγκινουμένας εἰς τὰς καθ' ἐκάστην ἐπενεγκομένας ἐπὶ τῶν ὁδῶν καταστροφῆς. Ἡμεῖς αὐτοί, προχθὲς μόλις, καταγγείλαντες εἰς τὴν Ἀστυνομίαν καὶ τὸν κ. Δημάρχον, κερραγμένα τινὰ καταστρέφονται μίαν τῶν νεωτέρων ἐξοχικῶν ὁδῶν, ἐσχομεν τὴν δυσσεβείαν ὡς ἀντιλήθωμεν πῶς ἐκτιμῶσιν αἱ ἀρχαὶ παρομοίαν καταστροφῆς. Ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι δὲν ἀρκεῖ νὰ κατασκευάζωμεν ὁδοὺς πρέπει καὶ νὰ ἐμπνέωμεν τὸν πρὸς αὐτὰς σεβασμὸν τοῖς πᾶσι καὶ τοῦτο ἐπιτυγχάνεται μόνον διὰ τῆς παραδειγματικῆς τιμωρίας παντός βαρβάρου μὴ σεβομένου αὐτάς.

— Ὅλοι γνωρίζομεν ποῖος κίνδυνος ἐπικρέμαται τῇ χώρᾳ ἡμῶν ἐκ τῆς εἰσβολῆς τῆς φυλλοξήρας καὶ ποῖα ἐλήφθησαν κατὰ τῆς εἰσβολῆς ταύτης προφυλακτικὰ μέτρα, χάριν τῶν ὁποίων καὶ τὰ συμπερόντα τῆς ἐμπορίας κατεβλήθησαν καὶ ἡ ἐλευθέρη συναλλαγὴ περιορίσθη. Οὐχ' ἤττον οὐδεὶς παρεπονέθη διὰ τοῦτο καὶ οὐδὲν μέτρον ἱκανὸν νὰ ἀποτρέψῃ ἀπ' ἡμῶν τὸν δεινὸν τοῦτον κίνδυνον, ἐλογίσθη ὑπερβολικὸν ἢ ἐπαχθές. Μετὰ λύπης ἐντούτοις μαθαίνομεν ὅτι ἀπὸ τινος ἀφρόνως εἰσάγονται κρύφα ἐνταῦθα ποικίλοι σπόροι ἀνθέων καὶ ἄλλων φυτῶν ἐξ αὐτῆς τῆς Γαλλίας, οἵτινες πολὺ πιθανὸν εἶναι νὰ συγκομισθῶσι μίαν ἡμέραν καὶ τὸ καταστρεπτικὸν ζαῖριον. Ὁ πρὸς τὰ ἀνθ' ἔρωσ τῶν φιλανθῶν δὲν ἔπρεπε νὰ ὤθῃ αὐτοὺς εἰς τοιαύτην ἀφροσύνην, ὥστε νὰ γίνωσιν εἰσαγωγεῖς τοῦ ὀλέθρου τῆς χώρας καὶ νὰ μὴ ἀναλογίζονται ὅτι δὲν ἤμεθα μέλισσαι ἵνα τρεφώμεθα μόνον δι' ἀνθέων, ὅπως χάριν αὐτῶν διακινεῖται τὴν τύχην τοῦ προϊόντος ἐκείνου ὅπερ μᾶς διατρέφει καὶ μᾶς πλουτίζει. Εἶναι λυπηρὸν προσέτι ὅτι τὴν εἰσαγωγὴν τῶν ἐπικινδύνων σπόρων δὲν διενεργοῦσι κερδοσκόποι, ἢ ἐξ ἐπαγγέλματος κηπουροὶ, ἀλλ' ἀξίότιμοι κύριοι κατεχόμενοι ἰσχυρῶς ὑπὸ τοῦ πρὸς τὰ ἀνθ' ἔρωτος, μεταξὺ τῶν ὁποίων παραδόξως συγκαταλέγονται καὶ σταφιδοκτῆμονες τινές. Δυστυχῶς ἡ διὰ τοῦ τελωνεῖου παρεμπόδισις τῆς εἰσαγωγῆς παρομοίων ἀντικειμένων, μικρῶν συνήθως τὸ βῆρος καὶ

τὴν ἔκτασιν, δὲν εἶναι εὐχερῆς καὶ διὰ τοῦτο δὲν ἀποτεινόμεθα πρὸς τὰς τελωνιακὰς ἀρχὰς, ἀλλ' εἰς τὴν ὀρθοφροσύνην ἐκείνων οἵτινες πάνυ ἀπερισκέπτως ἐκτίθησιν τὸν τόπον εἰς τὸν ἔσχατον τῶν κινδύνων. Γνωρίζομεν ὅτι προχθὲς ἐδόθησαν ἐντεῦθεν παραγγελίαι σπόρων ἐκ Γαλλίας καὶ μετ' ὀλίγης ἡμέρας ἀφικνοῦνται θὰ δοθῆ σημεῖωσις τῶν ὀνομάτων τῶν κομιστῶν εἰς τὸ τελωνεῖον καὶ ἐπιθυμοῦμεν νὰ ἴδωμεν ἐπὶ τοῦ προκειμένου τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου.

— Ἀνασκαπτομένης ἐνταῦθα τῆς νέας κατὰ τὸν ὁδὸν Καλαβρύτων πλατείας α' Ὀμοιοῦς ἀνερέθησαν πολυάριθμα ὀστᾶ ἀνθρώπινα μαρτυροῦντα τὴν ἐκεῖ ὑπαρξίν ἀρχαίου νεκροταφείου. Εἰς τὸ αὐτὸ μέρος ἀνεσκάφησαν καὶ αἱ βάσεις τῆς ἐκκλησίας, ἣτις κατὰ τὴν μαρτυρίαν ἐπιζώντων τινῶν γερόντων ἐστὶν ἡ «ἀγία Τριάς», ἡ γνωστὴ μητρόπολις τῶν Πατρῶν πρὸ τῆς ἐπαναστάσεως τοῦ 1821, περὶ ἣν κατώκουν οἱ προὔχοντες τῆς πόλεως καὶ διεδραματίσθησαν τόσα ἐπεισόδια τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

— Ὑπὸ τοῦ φιλοπόνου καὶ καλλίστου δημοτ. μηχανικοῦ κ. Α. Σοφίου οὕτινος τὸ ὄνομα πάντοτε ἐπ' ἀγαθῶ μνημονεύομεν, ἐγένετο ἡ χωροστάθμισις τῆς ὁδοῦ Καλαβρύτων ἀμέσως μετὰ τὴν κατασκευὴν τῆς τόσον χρησίου ὑπονόμου καὶ ἤδη τίθενται δαπάνη τῆς δημοτ. ἀρχῆς τὰ ἐπιστόμια τῶν ρεῖθρῶν καὶ κατασκευάζονται οἱ ὀχετῆσσοι πρὸς τὴν ὑπόνομον. Ἐκλήθησαν ὅθεν οἱ παρόδιοι νὰ κατασκευάσωσι τὰ κράσπεδα καὶ τὰ πεζοδρόμια τῶν οἰκιῶν των, τεθέντων ἤδη ὑπὸ τοῦ Μηχανικοῦ τῶν σημείων τῆς στρώσεως των. Ἐλπίζομεν ὅτι οἱ παρὰ τὴν ὁδὸν αὐτὴν φιλοκαλοῦ ἰδιοκτῆται θὰ προθυμοποιηθῶσιν εἰς τὴν κατασκευὴν τῶν πεζοδρομίων των καὶ θὰ συμπληρώσωσιν οὕτω τὸν καλλωπισμὸν τῆς ὁδοῦ ἐκείνης ὁδοῦ. Πρῶτῃ ἡ δημοτ. ἀρχὴ ἔδοτο τὸ παράδειγμα κατασκευάζουσα τὰ πεζοδρόμια τῆς δημοτ. ἀγορᾶς.

— Εἰς μάτην ἀπέβησαν τόσαι παρατηρήσεις περὶ τῆς ἐλλείψεως πάσης ἐνταῦθα ἀγροφυλακῆς, εἰς μάτην τόσαι περὶ αὐτῆς ὑποσχέσεις τοῦ κ. Δημάρχου, εἰς μάτην ἄλλα τόσαι τοῦ κ. Νομάρχου, διότι ἡ αὐτὴ ἐξακολουθεῖ πάντοτε ἐγκαταλείπει τῶν κτημάτων εἰς τὴν ἀγριότητα τῶν ποιμένων καὶ τῶν κτηνοτρόφων ἐν γένει. Μεθ' ὅσα ἐπανειλημμένως περὶ τοῦ σπουδαίου τούτου ἀντικειμένου ἐξεθέσαμεν, διερμηνεύοντες τὸ ἄλλο τῶν κτηματιῶν ἐν γένει, οὐδὲν βεβαίως ἔτερον ἔχομεν νὰ προσθέσωμεν σήμερον. ἢ νὰ πληροφρήσωμεν καὶ αὐτοὺς ὅτι τὰ κτήματα τοῦ κόσμου ἐρημοῦνται καὶ ὅτι δέον νὰ ληφθῆ πᾶσα περὶ τούτου πρόνοια ὅσον τάχιστα. Ἀναμένομεν ἐν τούτοις τὴν πρόνοιαν ταύτην, καὶ ἂν αὕτη δὲν ἐπέλθῃ ἐντὸς μικροῦ, θὰ εὐρεθῶμεν ἠνάγκασμένοι νὰ ἀναζητήσωμεν δημοσίᾳ τοὺς λόγους δι' οὓς ἡ μὲν δημοτικὴ ἀρχὴ ἀποκνεῖ νὰ ρηθῆ τὸ ἀντικείμενον τοῦτο τῆς δικαιοδοσίας τῆς, ἢ δὲ διοικητικῆς νὰ ἐπαναφέρῃ τὰς ὑφισταμένας ἀρχὰς εἰς τὸ καθῆκον.

— Εἰς τὸν ἐργολάβον τοῦ ἡμετέρου χειμερινοῦ Θεάτρου, διατρέχοντα εἰς Νεάπολιν τῆς Ἰταλίας πρὸς κατάρτισιν τοῦ μελοδραματικοῦ θιάσου, ἀπεστάλησαν παρὰ τῆς Θεατρικῆς ἐπιτροπῆς τὰ ἀναγκαῖα χρήματα πρὸς κατευθῶσιν τοῦ θιάσου καὶ οὕτω ἐσώθη ἡ τιμὴ τοῦ τρόπου, περὶ ἧς τόσον ἐκλήδετο ὁ ἐργολάβος. Καιρὸς πρὸς ὀπισθοχώρησιν δὲν εἶναι πλέον, ἄς προσπαθῆσωσι λοιπὸν ἤδη καὶ ἡ Θεατρικὴ ἐπιτροπὴ καὶ ὁ κ. Δημάρχος καὶ οἱ φίλοι τοῦ Ἰταλικοῦ Θεάτρου, ἀφοῦ ἡ ἀνοσία ἐγένετο πλέον, νὰ παρέλθῃ αὕτη μ' ὅσον τὸ δυνατὸν ὀλιγωτέρας θλιβεράς συνεπειᾶς.

— Χθὲς περὶ τὰ ἑσπέρας κατὰ τὴν ἀρκτικήν ἔσχατιάν τῆς ἑδαῦ ἀγίου Ἀνδρέου κάρρον τρέχον κατὰ τὸ Πατρινὸν σύστημα κατεπλάκωσεν οἰκτρῶς μικρὸν παιδίον, ἀνήκον εἰς οἰκογένειαν τινὰ τῶν παρ' ἡμῖν καθολικῶν, ὅπερ ἀπέβησεν μετ' ὀλίγης ὥρας. Δὲν σχολιάζομεν τὸ ἀξιοθρήνητον γεγονός, διότι πρὸ πολλοῦ ἔχομεν πλεόν

Ὑπὸ ὅψει ὅτι τὰ τοιαῦτα ἐγένοντο κληρὸς τῆς πόλεως ἀναπόφευκτος καὶ ὅστις θέλει νὰ ζῆ ἐνταῦθα πρέπει ἀγογγύστως νὰ ὑπομένη νὰ καταπλακώνεται αὐτὸς ἢ τὰ τέκνα του ἀπὸ τὰ κάρρα τοῦ Βλαμάκη. Ὅστις δὲν ἀρέσκειται, εἰς τοῦτο δύναται ν' ἀπέλθῃ. Τί λέγει ἤδη ὁ κ. Νομάρχης, ἐπιμένει ἀκόμη ὅτι εἰχομεν ἀδικον ὁπόταν πρότινος καὶ μετὰ παρόμοιον γεγονόσ, ἐσυστήσαμεν τὴν ἐνταῦθα καὶ κατὰ συνοικίας σύστασιν συλλόγων ἢ σωματείων, σκοπὸν ἔχοντων τὸ ἀνηλεὲς ζυλοκόπημα παντὸς ἀμαξηλάτου παραβαίνοντος τὰς περὶ πορείας τῶν ἀμαξῶν ἀστυνομικὰς διατάξεις; Μετὰ τὸ τραγικὸν καὶ τὸ κωμικόν: σήμερον οἱ ἀμαξηλάται ἐδηγοῦσι τὰς ἀμάξας τῶν ἀργὰ ἀργὰ, ὡς εἰ διεκωμῶδου ἐν ἡμέρᾳ ἀποκρέω τὴν ἐν ταῖς πόλεσι τάξιν, ἣν ἐνταῦθα γνωρίζομεν μόνον ἐκ τῶν τοιοῦτων διακωμωδῆσεων.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Καθῆκον ἀπαραίτητον ἐκπληροῦμεν, σπεύδοντες νὰ ἐκφράσωμεν ἀτομικῶς καὶ ἐξ ὀνόματος ὄλων τῶν ἐν Πάτραις δανειστῶν τῆς πτωχεύσεως Δ. Κλοκανᾶ τοὺς δικαίους ἐπαίνους καὶ τὰς εὐχαριστίας μας πρὸς τὸν ἐν Πύργῳ ἀξιότιμον Πρωτοδίκην κ. Μιχαὴλ Μαρκοῦδην ἐπὶ τῇ ἀνωτέρᾳ παντὸς ἐπαίνου διαγωγῇ αὐτοῦ, ἣν ἐπέδειξατο ὡς εἰσηγητῆς τῆς εἰρημένης πτωχεύσεως, ἐξασφαλίσας πληρέστατα διὰ τῆς ἀκρας ἀμερληψίας καὶ τῆς μεγάλης δραστηριότητός του τὰ πολλαχόθεν καὶ πολυειδῶς ἀπειλούμενα συμφέροντα τῆς ομάδος τῶν δανειστῶν.

Κ. ΓΕΩΡΓΙΟΠΟΥΛΟΣ δανειστής τῆς πτωχεύσεως.

Κύριε Συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Δι' ὀλίγαι λέξεις τὰς ὁποίας ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐφημερίδι ἐγράψαμεν, σχετικῶς τῆς ὑποθέσεως τοῦ φόρου τοῦ Μουζάνη, ἐτάραξαν, ὡς ἦν ἐπόμενον, τὰ νεύρα ἐνὸς φιλοδικαίου, στήλη δὲ ὁλόκληρος τῷ ἐχρησίμευσεν ἐν τῷ τελευταίῳ «Φανῶ» ὅπως διὰ τραγικῶν λέξεων παραστήσῃ τὸ μέγεθος τοῦ ἐγκλήματος, ὑποδείξῃ εἰς τὸ κοινὸν τοὺς ἐνόχους, ὑποδοχήσῃ τὴν δικαιοσύνην, κατηγορήσῃ δὲ καὶ ἡμᾶς ὡς τολμηρῶς μεμφομένους τῆς ἀνακρίσεως. Δὲν ἔχομεν τὸ δικαίωμα νὰ ἐξετάσωμεν πῶς ἐφρονεῖται ὁ Μουζάνης, ἀλλ' οὔτε ποιοὶ εἶναι οἱ ἀληθῶς ἐνοχοί, πρὶν ἢ δικαιοσύνη ἀποφανθῇ παρεπονήθημεν μόνον διὰ τὴν ὀλιγωρίαν τῆς ἀνακρίσεως, καὶ εἶπομεν, ὅτι εἶναι ἀπαίσιον νὰ κρατῶνται ἐπὶ πολὺ ἀθῶοι ἴσως ἄνθρωποι, καθόσον δυνάμεθα, ὡς νομίζομεν, νὰ πιστεύωμεν ἀθῶους ἕνα ἢ πολλοὺς κατηγορουμένους, ἐν ὅσῳ δὲν ἔχομεν ἐνώπιόν μας τοῦλάχιστον ἐν δριστικὸν βούλευμα καὶ ἀφοῦ ὁ γράψας ἐν τῷ «Φανῶ» προτρέχει τοῦ νόμου, ἀποφαίνεται ὅπως θέλη καὶ διαστρέφει ἐν γνῶσει τὴν ἀλήθειαν καὶ τὰ πράγματα.

Τρεῖς μῆνες καὶ πλέον παρήλθον, ἀφ' ἧς ἐκ τῶν πολλῶν κατηγορουμένων οἱ Ἀδελφοὶ Τσηλιᾶ προφυλακίσθησαν καὶ οἱ μάρτυρες ἐξετάσθησαν· ἐκτοτε οὐδὲν ἐνηργήθη ἐκτὸς ἀν' ὑποθέσῃ τις ὅτι ἢ ἐν Πύργῳ διαμονὴ τοῦ ἀρμόδιου Ἀνακριτοῦ σχετίζεται μὲ τὰς ἐνεργείας τῆς ἀνακρίσεως ἐπὶ τῆς προκειμένης ὑποθέσεως.

Ἄς ὑποδοχθῇ τὴν δικαιοσύνην ὁ γράψας ἐν τῷ «Φανῶ» ὑπὸ τοὺς τρεῖς ἀστερίσκους, ἀλλ' ἄς μὴ παραδῶσται, διότι καὶ ἡμεῖς ζητοῦμεν τὴν ταχεῖαν περαιώσιν τῶν ἀνακρίσεων, διότι μᾶς ἐνθυμίζει τὴν ἀλήθειαν τὸ ἐν τῷ δράματι «Δι' ὅσω Ὁρφαναῖο» ἐκεῖνο γρατδίον, τὸ ὁποῖον ἐνῶ καθοδηγῇ τὴν τυφλὴν κόρην εἰς τὰς ὁδοὺς, τείνει ἐπαίτιδα χεῖρα τοῖς διαβάταις. Ζητεῖ δι' ὑποτρεμούσης φωνῆς τὸ ἔλεος καὶ τὸν ὄβολόν καὶ κινεῖ τὴν συμπάθειαν, ταλανίζει ἐν ταύτῳ τὴν ἀτυχῆ νέαν, τὴν βιάζει νὰ ψάλλῃ τῆς στερεῖ τὸ πᾶν καὶ κρατεῖ διὰ λογαριασμὸν τοῦ ἑτι κερδίζει. Ἡ δικαιοσύνη ὅμως δὲν εἶναι τυφλὴ ὡς πιστεύομεν, ὥστε νὰ ἔχῃ ἀνάγκην τοιοῦτων ὀδηγῶν.

Ἐν Πάτραις τῇ 6 Ὀκτωβρίου 1881.
Ν. Χ. ΑΛΛΑΛΑΣ.

Βουραϊκὰ—Περίεργα—

Ὁ δημότης Βουρῶν Ἰω. Παππαγεωργίου ἀνεψιὸς Ἀοσ τοῦ Ἀναγν. Μιχαλακοπούλου κατήχεν ὡς ζωοκλέτης ἵππον κλοπιμαῖαν τὸ παρελθόν ἔτος. Ὁ δῆμαρχος Βουρῶν βασιμῶς πληροφορηθεὶς περὶ τῆς ιδιότητος τοῦ ζώου, κατέσχε τούτο, καὶ ἐνέργει τὰ νόμιμα. Εὐθὺς ὡς ἦλθεν ἐν Βουραῖς, ἐκ Τριτάτας ὁ ιδιοκτήτης τοῦ ζώου, ὁ ζωοκλέτης καὶ κάτοχος τούτου Ἰω. Παππαγεωργίου φωνεῖ τὸ ζῶον, ὡς σῶμα τοῦ ἐγκλήματος, ἵνα, σὺν τῇ ἐξαφανίσει τούτου, ἐξαφανισθῶσι καὶ τὰ ἔχνη τοῦ ἐγκλήματος. Ἀλλ' ὁ Δήμαρχος, πρὸς ματαιώσιν τοῦ τοιοῦτου σκοποῦ, ἀνακαλύπτει τὴν ζωοκτονίαν καὶ διατάσσει τοὺς κλητήρας νὰ ἐκδάρωσι τὴν φρονεθεῖσαν ἵππον, καὶ ταρρυχεύσωσι τὸ δέρμα τῆς, ἵνα χρησιμεύσῃ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πρὸς ἀναγνώρισιν. Ἐνῶ δὲ ταῦτα ἐνηργήθησαν, τί μηχανεύεται ὁ ἀνεψιὸς ζωοκλέτης μετὰ τοῦ θείου τοῦ Κυρ. Ἀναγνώστη. Καταγγέλλει τὸν Δήμαρχον ἐπὶ καταχρῆσει τῆς Δημαρχικῆς ἐξουσίας του διὰ τὴν κατάσχεσιν τῆς ἵππου, καὶ ἐπὶ ζωοκτονίᾳ, ὅτι δῆθεν ὁ Δήμαρχος τῇ συμπράξει καὶ ἐμοῦ ἐφρονεῖσμεν τὴν ἵππον του ταύτην πρὸς ἐκδίκησιν, καὶ πρὸς ὑποστήριξιν τῆς ψευδοῦς ταύτης καταγγελίας, οὐ μόνον μάρτυρας ἐγκυμνάζει, ἀλλὰ καὶ ἀναφορὰς ἀπευθύνει πρὸς τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον, ὑπουργεῖον Δικαιοσύνης, καὶ εἰσαγγελέα Ἐφετῶν τῇ προσωπογραφῇ τοῦ θείου Α. Μιχαλακοπούλου καὶ ἄλλων ὁκτῶ ὅτι μέγιστον ἐγκλημα καὶ ἀδικημα ἐπραξεν ὁ Δήμαρχος κατὰ τοῦ τιμίου πολίτου Παππαγεωργίου ἀποκτείνας πρὸς ἐκδίκησιν τὴν ἵππον του καὶ ἰδοῦ ὅτι μένομεν ἀτιμώρητοι.—Διατριβὰ ἐπὶ διατριβῶν ἐκ μέρους τῶν Γ. Νικολοπούλου καὶ Α. Μιχαλακοπούλου ἐν τοῖς «Σημερινοῖς Καιροῖς» Διγίου καταχωροῦνται κατὰ τοῦ Δημάρχου καὶ ἐνεργεῖται ἀνωθεν καὶ κάτωθεν παρὰ τῷ εἰσαγγελεῖ Πατρῶν ἵνα εἰσαχθῶμεν ἀπ' αὐθείας εἰς τὸ Πλημμελειοδικεῖον ὡς ζωοκτόνοι.—ἀλλ' ὁ ἀξιότιμος εἰσαγγελεὺς κ. Βερέτας εὐρίθη νὰ ἦναι τοιοῦτος τὸ ἀνάστημα, ὥστε εἰς μὲν τὰς ὑψηλὰς παρακελεύσεις δὲν ἐφθανε ἢ ἀκοή του, διὰ τὰς κάτωθεν δὲ παρακλήσεις ἤτο ὑψηλότερος καὶ δὲν ἐφθανον αὐτῷ, προσήρμοσεν ὅμως τὸ ἀνάστημά του εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, καὶ διέταξεν ταχεῖαν καὶ ἀκριβῆ ἀνάκρισιν κατ' ἣν ἐξετάσθησαν πλέον τῶν πενήκοντα μαρτύρων καὶ τὸ ἀποτέλεσμα ταύτης ποῖον; διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 676 ε. ε. βουλευμάτος τῶν ἐν Πάτραις Πλημμελειοδικῶν ὁ τίμιος πολίτης Α. Παππαγεωργίου, ἀνεψιὸς τοῦ Κυρ. Ἀναγνώστη, τοῦ διατριβογραφούντος, ὡς γέροντος ἐν τοῖς Σημερινοῖς Καιροῖς, παραπέμπεται ἡμεῖς ἄλλου ὡς ζωοκλόπος καὶ ζωοκτόνος καὶ διατάσσεται ἡ σύλληψις καὶ προφυλάξις του. Ἡ ἀθῶωσις δὲ ἐμοῦ καὶ τοῦ Δημάρχου ὡς συκοφαντουμένων.

Τὰ γεγονότα ταῦτα δίδομεν εἰς τὴν δημοσιότητα ἄνευ σχολίων ἵνα τὰ γνωρίζουσιν οἱ διαχειριζόμενοι τὴν δικαιοσύνην.

Ἐχει διδαχθῆ ἐξ ἄλλης περιστάσεως ὁ Κυρ. Ἀναγνώστης ἐξ ἧς ἔλαβε ἀδικῶς παρ' ἀθῶου ἀνθρώπου 16,000 δραχ. (περὶ ὧν ἔστι δίκης ἐφθαλμὸς, ἧς τὰ πᾶνθ' ὄρα) καὶ ἐγένετο κάτοχος τῆς τέχνης πῶς ἀθῶος ἄνθρωπος δύναται νὰ περιπλεχθῇ εἰς τὴν ἀνθρωπίνην δικαιοσύνην, ἣν καὶ εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἐζήτησε νὰ ἐφαρμόσῃ.

Ἄφ' οὗ ἡ Ποινικὴ δικαιοσύνη ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐνεργειῶν τῆς δὲν ἐστάθη εὐπιστος, καὶ ἐἴλωτος εἰς τὰ κατὰ τοῦ Δημάρχου ἀσεβῆ καὶ ἐγκληματικὰ σχέδια τοῦ Κυρ. Ἀναγνώστη, πρῶτον Δημάρχου καὶ τοῦ Γ. Νικολοπούλου ἐστρεψαν οὗτοι εἰς τὴν Διοίκησιν τὰ σχέδια καὶ ἐνεργείας τῶν κατὰ τοῦ Δημάρχου καὶ ἰδοῦ γράφῃ ὁ Νικολόπουλος τῷ Μ. Μιχαλακοπούλῳ τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν.

Φίλτατέ μοι.
Διγίου τὴν 1 Ὀκτωβρίου 1881.
Λάβε σχέδιόν τι, ἀντίγραφον αὐτό, βάλλε νὰ τὸ ὑπογράψωσιν ἐμπιστευτικοὶ Πολῖται, ὄσους δυνήθης, καὶ πέμψον ἀσφαλῶς ἵνα τὸ ἀποστειλῶ ἐπὶ

συστάσει· οὐδὲν νεώτερον. Σπεῦσον τὴν ἀποστολὴν τῆς ἀναφορᾶς. Τὸν Γέροντα προσκυνῶ. Τὸν Ἀλέξιον εἶδον σήμερον καὶ τῷ εἶπον νὰ ἴδῃ τὸν Κυρ. Λεωνίδ. Μελετοπούλου.

Σὲ ἀσπάζομαι Γ. Νικολόπουλος.
Κ. Μιχ. Α. Μιχαλακοπούλου εἰς Καθολικόν.
Ἡ ἀναφορὰ αὕτη πρὸς τὴν Β. Νομαρχίαν Ἀχαΐας μετὰ τῆς ἐπιστολῆς (διὰ τὸ κύρος) περιήχθη εἰς ὑπογραφήν καὶ εὐρυτέρω τῶν ὁκτῶ κύκλω καὶ ὑπέπεσεν αὕτη καὶ οἱ ἐργάται ταύτης εἰς τὸν ἐμπαιγμὸν καὶ τὴν κοινὴν περιφρόνησιν.

Τὸν Νομάρχην Ἀχαΐας κ. Δημητριάδην τὸν ὑπερητήσαντα τὴν πατρίδα εἰς τὰ ὑπάτα αὐτῆς ἀξιώματα, ζητοῦσιν οὗτοι οἱ Νικολόπουλος καὶ Μιχαλακοπούλος, διὰ λόγους πλασθέντας κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον καὶ τὴν ἰδίαν τέχνην ὡς τὴν ἀνωτέρω ζωοκτονίαν ἀπαρασύρωσιν εἰς ἐξυπρήτησίντων διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀναφορῆς τῶν, καὶ διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ κ. Μελετοπούλου ὡς ὑποδεικνύουσι διὰ τῆς ἀνωτέρω ἐπιστολῆς. Νὰ εὐαλλάξουν τὴν θέλησιν τῶν ἐκλογέων διὰ τῆς θελήσεώς τῶν.

Δίδω καὶ ταῦτα εἰς τὴν δημοσιότητα ἄνευ σχολίων, καὶ δὲν δύναμαι ἢ νὰ συγχαρῶ τὴν διοίκησιν τοῦ Δήμου Διγίου δια τὸν Γραμματέα τῆς Γ. Νικολόπουλον πρῶτον δάσκαλον καὶ παρατηρῶ ἐν περιέργῳ φαινόμενον διὰ τὴν Ἑλλάδα ὅτι εἰς τὴν πλαστογραφίαν ῥέπουσιν ἐκ τῆς τάξεως τῶν Δικαστικῶν κλητῆρων καὶ εἰς τὴν συκοφαντίαν καὶ ραδιουργίαν ἐκ τῆς τάξεως τῶν Ἀναγνώστων καὶ δασκάλων.

Δεχθῆτε κτλ. Διακοπὴ 5 Ὀβρίου 1881.
Κωνσταντ. Γ. Λυνάργος.

Κύριε συντάκτα τοῦ Φορολογουμένου».

Παρακαλεῖσθε ἵνα δεχθῆτε χάριν τῆς ἀληθείας τὴν μικρὰν ταύτην διαβεβαίωσιν περὶ τῆς ὑποθέσεως ἧς ἀφορᾷ ἐμὲ καὶ τὴν σύνταξιν τοῦ «Φανῶ» ἃς εἶναι βέβαιος ὁ κ. οὗτος ὅτι δὲν δύναται νὰ πτοήσῃ τὴν ἀλήθειαν. Ὁ μόνος ὁμοίωτος πρὸς τὸν ἀνθρώπου τῆς ἀληθείας καὶ οὐχὶ φίλος τῶν παθῶν, ὡς πολλὰκις ἐδήλωσεν διὰ τῆς ἐφημερίδος του καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπροσωπικῶς, πῶς ἐδόλοσόντες τὴν ἀλήθειαν καὶ ἐνεκομπώθη τὸ ψεῦδος, ἢ νομίζει ὅτι διὰ τοῦτο θὰ δικαιολογηθῇ; ἐνῶ γνωρίζουσι τὰ μεταξὺ ἐμοῦ καὶ αὐτοῦ καὶ οἱ φίλοι του καὶ οἱ τυπογράφοι εἰς τοὺς ὁποίους ἐδίδον τὰ χρήματα διὰ νὰ ἐξέρχεται ἡ ἐφημερίς του, θυσιάζων διὰ τῆς πράξεως ταύτης τὴν τιμὴν μου δίδων ξένα χρήματα καὶ ἤδη οἰκτεῖρω τὴν ἀνουσίαν μου μὴ γινώσκων ποῖον ὄφιν ἔτρεφον ἄς εἶναι βέβαιον τὸ κοινὸν ὅτι θέλω δώσει προσεχῶς τὴν ἀληθῆ αὐτοῦ εἰκόνα τὴν ὁποίαν ἀκριβῶς ἠγόρασα. Δὲν μᾶς ἀπεβαλες! ἀλλὰ ἡμεῖς σὲ ἀπεπέμψαμεν διότι ἤρχισες νὰ ἐκβυζάνης καὶ τὸν μυελὸν ἀκόμη. Περὶ δὲ τῆς πλαστογραφίας ἣν ὑπαινίττεσαι ἐν τῇ εἰδοποιήσει Σας, εἶναι καὶ αὕτη ἐν ἐκ τῶν πολλῶν μαθημάτων ἀτινα μᾶς παρεδώκες. Ὡ τῆς ἀνθρωπίνης ἀθλιότητος ἐκ τῆς ὁποίας καὶ ἡμεῖς παρεσύρθητε!!!

Πάτραι 7 Ὀκτωβρίου 1881.
Νικόλαος Ἀθανασάπουλος.

Κύριε συντάκτα τοῦ «Φορολογουμένου».

Μετ' ἐκπλήξεως εἶδον ὅτι ὁ φιλελεύθερος συντάκτης τῆς ἐφημερίδος ὁ «Φανὸς» ἀναγγέλων τῇ πληθῶρᾳ τῶν συνδρομητῶν τὴν ἀποβολὴν τοῦ διανομέως καὶ εἰσπράκτορος τοῦ Φανοῦ Ν. Ἀθανασοπούλου, ἢ καὶ ἡμεῖς αὐτὸν κουλῶ, τὰ μάλα ἐφιστᾷ τὴν προσοχὴν αὐτῶν διὰ τὰ περαιτέρω ἡμεῖς ὅμως οἱ ἐκ τοῦ σύνεγγυς γνωρίζοντες τὰ τῆς ἀποβολῆς, καὶ ὑπὸ οὐδενὸς ἐπιρραζόμενοι, μετὰ παρηρησίας διαβεβαίουμεν τοὺς τε συνδρομητὰς καὶ τὸ κοινὸν ὅτι ὁ Ν. Ἀθανασάπουλος μὴ ὑποπέρων τόσον ἀναιδῶς θηλαζόμενος ὑπὸ τοῦ ἀνδρὸς, ἐλάκτισε τοῦτοι.

Ταῦτα χάριν τῆς ἀληθείας.
Διατελῶ μετὰ τοῦ προσήκοντος ὑμῖν σεβασμῷ Πάτραι 7 Ὀκτωβρίου 1881.
Ἡλίας Καραῖς.